

સલામી સવારની..

ઝોરે ને ઝોટે દારૂની પેટીઓ પડકાય છે, છતાં વ બંધોબસ્તમાં પોલીસ પડકાય છે, ઝોરી, વૂંટને ઘરફોડ થાય છે ઝોળા સ્ટાફે - રહે ટેન્શનમાં બેભાન થઈ ઠકરાય છે...

સુપ્રભાતમ્
સુટેદા પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

- યદી હમને અપના દઈ મહસુસ હોતા હે તો હમે જીવત હે, ઝોર હમે દુસરો કા દઈ મહસુસ હોતા હે તો હમ એક ઈન્સાન હે - સલીમ ખાન
- જ્ઞાન મેળવવા માટે વ્યક્તિને અભ્યાસ કરવો જ પડે, પરંતુ ડહાપણ કેળવવું હોય તો નિરીક્ષણ કરવું પડે - જનકલ્યાણ
- બાળકોને થોડો પ્રેમ આપી જુઓ... તેઓ તમને એથી અનેક ગણો પ્રેમ દોશે આપશે - જીવનસૂત્ર
- સદાચારને અનુસરવું એ પવિત્ર ચઢવા સમાન છે, પાપ આચારને અનુસરવું તે ઢાળ ઉતરવા સમાન છે - સાધુ વાસવાણી
- ભૂતકાળને વળગી રહેનારનો વર્તમાન પણ ભસ્મ થઈ જાય છે - ઝેન કથાન
- ખડખડાટ હાસ્ય એટલે ઘરની બહાર નીકળ્યા વગર કરેલું હેવાનું જોગીંગ - નોર્મન કઝીન્સ (સંકલન : દીપક વી. ઝાસરા)

બોદકથા

ગમે તેટલી ઘરમાં સુવિધા હોય છતાં પોતાનું કામ તો જતે જ કરવું જોઈએ. પરિશ્રમ-પ્રવૃત્તિ છૂટી જાય, પરસેવો સૂકાઈ જાય કે તરત રોગો-ચરબી-આળશના સૈન્ય સાથે મૃત્યુ હુમલો કરે જ છે.

એક બુલબુલ વૃક્ષની ડાળી પર ફૂદાકૂદ કરી નાનાં નાનાં જીવડાં શોધી તંદુરસ્ત-નાજો ખોરાક ખાઈ, પોતાની મસ્તીમાં ગીતો ગાતું ઉડાડે કરતું હતું. એક ખેડૂત નાની ડબ્બીમાં થોડા જીવડાં ભરી પંખી બજારમાં જતો હતો. બુલબુલે તેને પૂછ્યું, ખેડૂત ભાઈ ક્યાં જાવ છો? ખેડૂતે કહ્યું : મારી દીકરીએ બુલબુલનાં પીછાં માટે હક કરી છે તેથી હું આ થોડાં જીવડાં લઈ પંખી બજારમાં બુલબુલનું પીછું લેવા જઈ છું...

બુલબુલ કહે : તમે મને જીવડાં આપી દો છું તમને પીછું આપી દઉં... ખેડૂતને ધક્કો ભર્યો... પછી તો આ સિલસિલો ચાલુ રહ્યો. બુલબુલની સૂતે-બેઠે ખાવાની આદત પડી ગઈ. ઉડવાનું - ગીત ગાવાનું ભૂલી ગયું. પીછાં પણ ખલાસ થઈ ગયાં. ખેડૂત આવતો બંધ થયો.

... એક દિવસ બુલબુલનો જીવનદીપ બુઝાઈ ગયો.

બૌદ્ધિકોને રાષ્ટ્રપતિની સલાહ

રાષ્ટ્રપતિ પ્રણવ મુખર્જીને નાછૂટકે કેન્દ્ર સરકારની વહીવટી પડકારો... સરકારી એવોર્ડ અને માન અકરામ પરત કરવાની શરૂ થયેલી પરંપરા વણથંભી આગળ વધતી રહી છે એથી દેશમાં આંતરરાષ્ટ્રીય જગતમાં ભારત સરકારની વિશ્વસનીયતા સામે શંકાનું વાતાવરણ સર્જાઈ રહ્યું છે. દારૂરી હત્યાકાંડ અને કલબુર્ગી જેવા બુદ્ધિજીવીઓની નિર્મમ હત્યાની પ્રતિક્રિયા સ્વરૂપે શરૂ થયેલ બૌદ્ધિક સમુદાયનો અસંતોષ રાષ્ટ્રપતિને પણ ચિંતાનો વિષય લાગ્યો હતો.

તંત્રીસ્થાનેથી....

પૂર્વ વડાપ્રધાન ડૉ. મનમોહનસિંહે રાષ્ટ્રપતિભવન સુધી ફૂચ કરી હતી. યોજા રાષ્ટ્રપતિને આ મુદ્દે નિવેદન નેતા હોઈ વર્તમાન સરકાર અને શાસક પક્ષ એમની સામે મોરચો માંડે એ પહેલાં વિચારણા રાષ્ટ્રપતિએ જાતે જ આ મુદ્દે સાહિત્યકારો, કિલ્મી કલાકારો અને વિજ્ઞાનીઓને સંકળાયેલા કલાકારો અને તજજ્ઞોએ મોટી સરકારની તરફેણમાં રેલી કર્યું હતું, એ પછી કલાજગત અને સાહિત્યજગત વચ્ચે ઊભી તિરાડ જેવી પરિસ્થિતિ સર્જાઈ હતી, એક તરફ શાહરૂખ ખાન જેવા લોકપ્રિય અભિનેતાએ અસહિષ્ણુતાની

સરકારી એવોર્ડનું સન્માન જાળવવાની સલાહ આપી આખી વાતનો વીટો વાળી દેવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. ચંદ્રિગઢનાં ભાજપી સાંસદ ડિરણ ખેરના પતિ અને જાણીતા અભિનેતા અનુપમ ખેરની આગેવાની હેઠળ બે હજાર જેટલી મોટી સંખ્યામાં ફિલ્મ ઉદ્યોગ સાથે સંકળાયેલા કલાકારો અને તજજ્ઞોએ મોટી સરકારની તરફેણમાં રેલી કર્યું હતું, એ પછી કલાજગત અને સાહિત્યજગત વચ્ચે ઊભી તિરાડ જેવી પરિસ્થિતિ સર્જાઈ હતી, એક તરફ શાહરૂખ ખાન જેવા લોકપ્રિય અભિનેતાએ અસહિષ્ણુતાની

ટીકા કરી હતી. કેન્દ્રીય મંત્રી વી.કે. રિંહા એવોર્ડ પરત કરનારા સાહિત્યકારો-બૌદ્ધિકો કોઈ વિદેશી પરિબળો દ્વારા પ્રેરિત હોવાનો અને પૈસા લઈને આવું કરના હોવાનો ગંભીર આક્ષેપ કર્યો છે. અંગત રીતે મોટી તરફ અને મોટી સરકાર પ્રત્યે બૌદ્ધિક વર્ગ પહેલાંથી જ પૂર્વગ્રહ ધરાવતો હોવાનું તો જેટલી જેવા સિનિયર મંત્રીએ પણ નિવેદન કર્યું જ હતું. હવે જ્યારે બિહારમાં મોટી મેંજિકની અસર ખલાસ થઈ ગઈ છે ત્યારે સરકારને બૌદ્ધિકો સાથે વેર રાખવાનું પોસાય એમ નથી. એથી રાષ્ટ્રપતિનું ઓઈલ્ડ્ વઈ એમને ટાઢા પાડવાનો પ્રયાસ કરાયો હોય તે બનવાજોગ છે. પરંતુ બૌદ્ધિકો રાષ્ટ્રપતિની સલાહ માની જ લેશે એમ માની લેવું વધારે પડતું છે.

જો ઘરનું સમાજશાસ્ત્ર રૂડું તો દેશનું અર્થશાસ્ત્ર નિરોગી!

એકવાર પતિપત્ની આઈગેલેરી જોવા ગયા.... એક ટસ્વીરમાં અતિ ખૂબસૂરત છોકરી હતી, જેના શરીરને પાંદડાથી ઢાંકેલું હતું... પતિ ખૂબ જ ધ્યાનથી જોઈ રહ્યા હતાં. ... ત્યાં પાછળથી પત્ની આવીને બોલી 'હવે ચાલશો કે અહીં બેસીને વાવાઝોડાની રાહ જોવાની છે?'

કેટલાક મહાનુભાવો ઘરની બહાર સરળ, ઉદાર અને સ્નેહાળુ હોવાની છાપ ધરાવતા હોય છે. પરંતુ જેવા ઘરમાં પ્રવેશ એટલે ફિલ્મોના ડબલ રોલની માફક ભિખારી કેવા નીરસ અને શસ્ત્રસજજ સિપાહી જેવા કડક બની જાય છે. શરૂઆતમાં જ બાળકોને બાજુ પર બેસી જવાની સૂચના અપાઈ જાય. અવાજ બંધ, કામથી કામ અને શોકમય વાતાવરણ રચાઈ જાય. અને જો કોઈ ચીજવસ્તુની માગણી આવે તો વાત સાંભળ્યા વગર વાતને કાપી નાખવાની. જાણે કે ત્રીજું વિશ્વ શરૂ થવાની તૈયારી હોય. ચારેબાજુ આગ અને ભડકા! એકવીસમી સદીની અનેક કસોટીઓમાંની એક કસોટી એટલે 'સંબંધોની મીઠાશને જાળવી રાખવી તે છે.'

પતિ-પત્નીના સંબંધો ખાટાં મીઠાં હોઈ શકે છે. સંબંધો સજાવાય પણ ખરાં અને ખટાવાય પણ ખરાં! સંબંધોનું કાયમી સરનામું ઘર તરીકે ઓળખાય છે. ઘરનો ચેતોવિસ્તાર એટલે સમાજ. સમાજનો વૈજ્ઞાનિક અભ્યાસ એટલે સમાજશાસ્ત્ર. સમાજને સુધરે કોણ ચલાવી શકે? ગરીબ રૂપિયા કે સંબંધોની મધુરતા. વિકાસની આપણે બહુ ટૂંકી વ્યાખ્યા કરી બેઠા છીએ. રૂડું ઘર રૂડા સંબંધોથી શોભે છે. સારું ઘર બનાવીએ તે જરૂરી છે, પણ સંબંધોની સુવાસ વિના બધું અધુરું ઘરના સભ્યોની આંતરિક સમજનું નિર્માણ કરનાર ઘરનો મોભી છે. રૂપિયા વધુ કે ઓછા હોઈ શકે માતાપિતાનો પ્રેમ ક્યારેય નહિ. બાળકને જ્યારે લુંકની જરૂર છે ત્યારે તેને એકલો છોડી જનારા માતાપિતા ધનની સમૃદ્ધિને તો ઢસડી લાવશે પણ બાળકના બાળપણને પાછું નહિ લાવી શકે!

ટપૂએ વાર્તા સાંભળવાની જીદ કરી. ટપૂ : મમ્મી, મમ્મી મને ઊંધ નથી આવતી વાર્તા કહે ને? મમ્મી : મને પણ ઊંધ નથી આવતી બેટા... તારા પપ્પા હજુ નથી આવ્યા એને ઘરે પહોંચવા દે, હું એને પૂછીશ કે ઘરે આવતા કેમ મોડું થયું? પછી જોજે... તને ઘણી નવી નવી વાર્તાઓ સાંભળવા મળશે.

હમણાં જ દિવાળીના ચમકતાં વાતાવરણમાંથી આપણે બહાર આવ્યાં. એક ઘરમાં તમને પ્રવેશ કરાવું છું. જ્યાં ઘરસફાઈનું કામ ચાલી રહ્યું છે. ઘરમાં સફાઈ કરતાં પતિદેવને પત્નીએ જરાં ચા અવાજે કહ્યું : 'ઓફિસમાં આટલો ઓવર ટાઈમ કરી ખાઓ છો તે ઘર માટે તો ક્યારેક ઓવર ટાઈમ કરો ને!

પતિએ ફટકા દઈને જૂનો અને જાણીતો ડાયલોગ ફટકાર્યો : 'પગલી, ઘર ચલાવવાના રૂપિયા કોણ આપે છે? વધુ કામ કરીશ તો વધુ સંપત્તિ અને સમૃદ્ધિ ભેગી કરી શકીશું. શું કહે છે?'

પત્નીનો જવાબ સમજવા જેવો હતો: 'તમારી સંપત્તિ આવે છે બેંકના ખાતામાં ભરાવે? હવે તમે વિચારો કે જો એ રૂપિયા બેંકમાં પડી રહે તો શું ઘર એની મેળે ચાલે ખરું? ઘર ચલાવવા રૂપિયા કેવી રીતે વાપરવા તે કામ તો હું કરું છું! રૂપિયામાંથી સીધી ભોજનની થાળી કે ઘરવખરી બની જતી નથી. પૈસા કમાયા પછી વ્યાજબી અને કરકસરયુક્ત રીતે વાપરવાની જવાબદારી અમારી છે. જેમ ઓફિસનું કામ અગત્યનું છે તેમ સામેની બાજુ ઘરની તમામ જવાબદારી નિભાવવી પણ એટલી જ અગત્યની છે તમારી ઓફિસ એ અર્થશાસ્ત્રની ખાણ હશે તો આમાં ઘર પણ સમાજશાસ્ત્રની જનની છે. આજ સુધી કોઈ અર્થશાસ્ત્ર સમાજશાસ્ત્ર વિના ભરાવે ચાલી જાય એવું ન બને.'

પતિદેવે ઠાવકા થઈને કહ્યું : 'મારા ઘરની રાણી...! તું તો ઘર ચલાવતાં ચલાવતાં મને પણ ચલાવનારી બની ગઈ હોંકે! ચાલે હું પણ અઠવાળીયાના બે ચાર કલાક તારી મરજીનું કામ કરી નાખીશ બસ! હવે બુધ?

પત્નીએ શરમાતાં શરમાતાં દિલ ખોલ્યું: 'અરે! જાનું! અમે ભારતીય નારી કામથી થાકતી નથી અને થાકીશું પણ નહીં. બસ, તમારી મદદ કરવાની તૈયારીની 'હા' એક વખત સાંભળી લીધીને એટલે અમારો બધો થાક ઉતરી ગયો. અમે રાત દિવસ ઘરના ઢસરડા કરીએ અને તમે એક શબ્દ પણ કામની પ્રશંસા અંગે અમારી સાથે બોલો નહિ એટલે આ જીવ થોડો અધ્ધર થઈ ગયો. એટલે આમ બોલાઈ ગયું. આટલું બોલતાં તો ધર્મપત્નીની આંખમાં બોર જેવડાં આંસુઓ ટપકી પડ્યાં.

શું આ સંવાદ આપણા સ્વસંવાદ સાથે મળતો આવે છે? તો તમારે તમારી પત્નીને તમારી સમયરૂપી મૂડી ઘર(વાળી) માટે આપવાનો સમય થઈ ગયો છો તેવું અચુક અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

વિચારોના મધુવનમાં પ્રો. રાકેશ પટેલ

સંસ્કૃતના ટીચરે સમજાવેલું કે કાયા કાનનો વ્યક્તિ બીજાની વાતો અને અફવાઓ પર જલ્દી વિશ્વાસ કરી લે છે, ખરેખર હું કાયા કાનનો છું, મેં મારા પાકા મિત્ર અમિતને દુ:ખી કર્યો

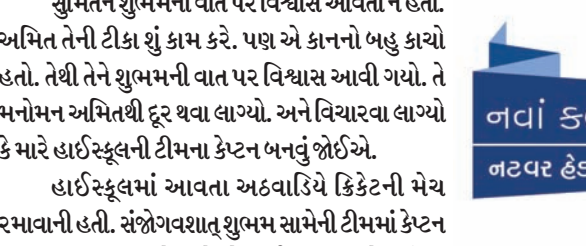
અગીયારમાં ધોરણમાં ભણતા અમીત અને સુમિત વચ્ચે ગાઢ મિત્રતા હતી. જેટલા તે ભણવામાં હોશિયાર હતા તેટલા જ બંને રમતમાં પણ રસ લેતા હતા. પરંતુ કાયમ અમિતના માર્ક્સ વધારે આવતા. પોતાના ધેરથી લાવેલ લંચબોક્સમાંથી રીસેશમાં બંને સાથે મળી ખાતા. અમિતના લંચબોક્સમાં પરોઢા સાથે શાક પણ હોય જયારે સુમિતના લંચબોક્સમાં પરોઢા સાથે અથાણું હોય. જયારે આમળાંની સીઝન હોય ત્યારે અમિતની મમ્મી લંબબોક્સમાં બે આમળાં પણ મુકતી. બંને મિત્રો હળીમળીને જમતા. સુમિતની આંખે ચોથા ધોરણથી જ ચરમા આવી ગયા હતા. તેનું મુખ્ય કારણ સુમિત તેની મમ્મીની જેમ ટી.વી. જોવાનો શોખિન હતો. તથા તેની મમ્મી લીલા શાકભાજીનો ઉપયોગ ખુબ જ ઓછો કરતી.

અમિત તેની ડાઈસ્કૂલની ક્રિકેટ ટીમનો કેપ્ટન હતો. તેની કેપ્ટનશીપમાં ક્રિકેટ ટીમ કાયમ જીતતી. સુમિત સારો બોલર હતો. અમિત જયારે મેદાન પર રમતો હોય ત્યારે તે સચિન તેંડુલકરની જેમ ચોક્કા-છક્કા ખૂબ ફટકારતો. પ્રેક્ષકો તેને તાલીઓથી વધાવી લેતા. બીજા કલાસમાં ભણતા શુભમને અમિત અને સુમિતની દોસ્તી જરાય ગમતી નહીં. તે બંનેની મનોમન ઈર્ષા કરતો અને વિચારતો કે આ બંનેની દોસ્તી કઈ રીતે તૂટે. એકવાર એકલા મળી જતાં તેણે સુમિત સાથે મિત્રતા દર્શાવતાં કહ્યું, 'યાર, સુમિત તું બોલિંગ ખુબ સરસ કરે છે તારે કારણે જ ક્રિકેટ ટીમ જીતે છે. તારે તો આપણી ડાઈસ્કૂલની ટીમના કેપ્ટન થવું જોઈએ. અમિત મારી પાસે તારી ટીકા કરતો હતો.'

સુમિતને શુભમની વાત પર વિશ્વાસ આવતો ન હતો. અમિત તેની ટીકા શું કામ કરે. પણ એ કાનનો બહુ કાચો હતો. તેથી તેને શુભમની વાત પર વિશ્વાસ આવી ગયો. તે મનોમન અમિતથી દૂર થવા લાગ્યો. અને વિચારવા લાગ્યો કે મારે ડાઈસ્કૂલની ટીમના કેપ્ટન બનવું જોઈએ. ડાઈસ્કૂલમાં આવતા અર્ચવિર્યે ક્રિકેટની મેચ રમાવાની હતી. સંજોગવશાત્ શુભમ સામેની ટીમમાં કેપ્ટન બનવામાં સફળ થયો હતો. તેની ઈચ્છા હતી કે અમિત અને સુમિત વચ્ચે મિત્રતા તોડાવી દે અને સુમિત તેની ટીમમાં ગમે તે રીતે આવી જાય અથવા સુમિત બીજી ટીમનો કેપ્ટન બની જાય, એવું થાય તો બંને વચ્ચેની મિત્રતા ખતમ થઈ જાય અને પોતાની ટીમ મજબૂત બની જાય. એવું થાય તો અમિતની ટીમ હારી જાય અને પોતે જીતે તેથી આખી ડાઈસ્કૂલમાં પોતાની નામના થઈ જાય.

બીજા દિવસે અમિતે અનુભવ્યું કે સુમિત તેનાથી દૂર ભાગવા લાગ્યો છે. આજ તો તેને રીસેશનું ખાવાનું પણ શુભમની સાથે ખાવું છે. ખાવાનું ખાતી વખતે પણ શુભમની સાથે ખાવું છે. ખાવાનું ખાતી વખતે પણ શુભમ સુમિતને અમિતની વિરુદ્ધ ભડકાવતો રહ્યો. અમિતે સુમિત પાસે એ જાણવાનો પ્રયત્ન પણ કર્યો કે આવું થવાનું કારણ શું છે. શું કામ એ દૂર ભાગે છે. પણ અમિતના બધા પ્રયત્નો નિષ્ફળ નિવડ્યા. કેમ કે સુમિત ઉપર શુભમનો એવો જાદુ છવાઈ ગયો હતો કે તેના ઉપર તેની કોઈ અસર નહીં. તેમને સંસ્કૃત શિખવતા શિક્ષક શર્માજી હસાવતા અને મજાક સાથે ભણાવતા ભાગ્યે જ કોઈ વિદ્યાર્થીને તેમને ક્યારેય ધમકાવ્યો હશે કે ઠપકો આપ્યો હશે. તે ભણાવતાં ભણાવતાં વિદ્યાર્થીઓ નૈતિકતાની વાત પણ સમજાવતા. તેમને એક શ્લોક દ્વારા વિદ્યાર્થીઓને સમજાવ્યું કે આપણે આપણા કાનથી હંમેશા સત્ક રહેવું જોઈએ. કાયા કાનનો વ્યક્તિ બીજાની વાતો અને અફવાઓ પર જલ્દી વિશ્વાસ કરી લે છે. જેના કારણે તેને પોતાને તો નુકશાન થાય જ છે. સાથોસાથ સમાજ અને બીજા માટે પણ હેરાનગતિનું કારણ બને છે.

સુમિત આ સાંભળીને પાછા પગલે ઘર તરફ આગળ વધ્યો. થોડીવાર પહેલાં પગમાં જે જોશ હતો તે પળવારમાં જાણે કે ઓગળી ગયું. તે વિચારવા અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

નવાં કલેવર નટવર હેડાઈ

બડે બડે નામોં મેં અપના ભી કોઈ નામ તો હો... પહેચાન તો હો...!!

દિવાળીનો ઉજાસ ફેલાઈ ગયો, નવા વર્ષના સંકલ્પો લેવાઈ ગયા, રંગોળીમાં રંગો અને મિઠાઈનો સ્વાદ હજી તાજગી બક્ષે છે... લાભ પાંચમ ગઈ અને સૌની જીંદગી ફરી પાછી ટેકાણે પડવાં લાગી... નવો કોરા મન સાથે નવું કંઈક કરવાની આશા સાથે આપણાં ડગલાં ઉલ્સાહભરે પડી રહ્યાં છે, એક નવી જ તાજગી તહેવાર આપીને જાય છે, દરેકને ખુશી અને આનંદ જોઈએ છે, પણ એનું અરૂંસ? કોઈને જલ્દી મળતું નથી...

દિવાળીના તહેવારમાં એક અજવાળું પાથરવાં કોડિયાં જેવી વાત સુપ્રસિદ્ધ લેખક પાઉલો કોએલોના બ્લોગ પર વાંચવા મળી... હાથમાં ચમચી અને બે ટીપાં તેલ, આ જવાબદારી નું શું કરવું? એક વેપારીએ એના દીકરાને એક સમર્થ મહાત્માને ત્યાં જવાનું કીધું, આનંદમાં કેવી રીતે જીવવું? એનું સિકેટ તને એ મહાત્મા કહેશે, એવું કહી એણે દીકરાને રવાના કર્યો...

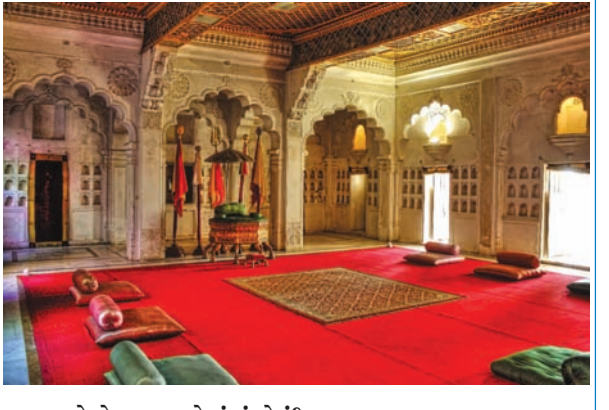
ચાલીસ દિવસ સુધી વેરાન જંગલ, રસ્તા પરથી પ્રવાસ કરી, પગપાળા, પરસેવો પાડીને એ યુવાન એક હરિયાળા પર્વત પાસે પહોંચ્યો, એ પર્વત પાસે એક સુંદર મહેલ હતો.

આ ભાઈ ત્યાં પહોંચ્યો, મનોમન વિચારતો હતો, આ શાંત પ્રસન્ન જગ્યા પર ભગવા ધારણ કરેલા સાધુ મળશે... પણ અંદરનું દેશ જોઈ એ આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો... અંદર બિલકુલ રાજમહેલ જેવું જ વાતાવરણ હતું, એક આલિશાન હોલમાં અનેક લોકો હતા...

મોટી મોટી દસ્તી દેખાતી હતી. બધાં ટોળે વળી ગપાટાં મારતા હતા. એક બાજુ સરસ મજાનું આરંધ્રા સંગીત ધીમ ધીમ પીરસી રહ્યું હતું. એક ટેબલ પર જાત-જાતની વાનગીઓ ગોઠવાયેલી હતી... એ મહાત્મા ત્યાં બધા સાથે હળીમળીને વાતો કરતાં હતાં. આ યુવાન એક ખૂણામાં એમની મુલાકાતની તક શોધતો ઊભો હતો.

બે કલાક બાદ એની મુલાકાત થઈ. એણે કહ્યું, 'આનંદથી જીવન જીવવાનું સિકેટ જાણવા હું તમારી પાસે આવ્યો છું.' એ વિદ્વાન બોલ્યો, 'અત્યારે તો હું ખૂબ વ્યસ્ત છું, અને આ વિષય પર જરા લાંબો છે, તું એક કામ કર કલાક-બે કલાક મારો આ મહેલ જોઈ આવ. પછી આપણે શાંતિથી વાત કરીએ.'

યુવાન નીકળતો હતો એટલામાં એ મહાત્માએ એના હાથમાં એક ચમચી આપી, એમાં બે ટીપાં તેલનાં નાંખ્યા, અને કહ્યું કે આ જરા સાચવીને રાખજે, ઢોળાયા આ એનું ધ્યાન રાખજે.

બોલો, આ વખતે શું શું જોયું? આ ભાઈ પોપટની જેમ બધું પટપટ બોલવાં લાગ્યો, એને વચ્ચે જ અટકાવીને મહાત્મા બોલ્યો, 'આ બધું ટીક છે, પણ પેલી ચમચી અને તેલ ક્યાં છે?'

આકર્ષક દુનિયા જોવાની વાતમાં એ આ તેલ તો ભૂલી જ ગયો, એ ફરી ખસિયાણો પડ્યો...

એ મહાત્મા મલકાયા અને બોલ્યો, 'આનંદમાં રહેવાનો મંત્ર જોઈએ છે ને? સિકેટ જોઈતું હતું ને? આ જ તો સિકેટ છે. દુનિયા જોવાની, મોજથી જીવવાની, પણ જવાબદારીના તેલના બે ટીપાં ક્યાંય નહીં ખોવાતાં, નહીં ઢોળવાનાં, અને હાથમાં જવાબદારીની ચમચી છે એટલે દુનિયા જોવાની-જીવવાની નહીં, આનંદ માણવાનો નહીં એવું પણ કરવાનું નહીં, આ બંને વસ્તુ જેને આવડી ગઈ એ માણસ જ ખરો આનંદી!'

દરેકને એવું હોય છે કે... બહેં બહેં નામોં મેં અપના ભી કોઈ નામ તો હો, પહેચાન તો હો... અને લાગતું પણ જોઈએ, પણ ભીડમાં અલગ દેખાવું કેવી રીતે? પોતાનું વ્યક્તિત્વ શોધવું કેવી રીતે? દરેકના જીવનનો પ્રવાસ ચાર સ્ટેપ્સમાં થાય છે...

જીવનના પ્રથમ સ્ટેપ્સમાં એની પોતાની કોઈ ઓળખ હોતી જ નથી. જે જન્મ થવાથી ઓળખ મળે એ સ્વીકાર્ય છે. આ આપોઆપ મળેલી ઓળખ પોતાની નથી એવું ખબર પડ્યાં બાદ સાચી ઓળખની શોધોબાજુ શરૂ થાય છે. પછી બીજી સામાજિક ઓળખ મળે છે. તેને છોડકો-છોડકી કે હિન્દુ-મુસ્લિમ-જૈન ધર્મના છો અથવા નાત-જાતના, પંથનાં, ગામનાં દેશના છો, આનો દીકરો, એની છોકરી જેવાં લેબલ તો જન્મથી ચોંટે છે, એટલે આમ જોવા જાવ તો એ ઓળખ પણ ક્યાં પોતાની હોય છે?

સમજદારી જ્યારે માણસમાં આવે ત્યારે ત્રીજો તબક્કો શરૂ થાય, હું કોણ? એનો માનસિક ઝઘડો શરૂ થાય, તમે તમારા ધર્મ, જાતિ, સમાજ, લાઈફ સ્ટાઈલ અને આર્થિક સ્થિતિ વિશે પ્રશ્નો પૂછતાં થઈ જાવ છો... પોતાની લાઈફ સ્ટાઈલ, ચોઈસના મિત્રો, ગમતી સંસ્કૃતિ, બધું બદલાય છે, અને એનાંથી પોતાની સાચી ઓળખ કે વિચાર મળતાં થાય છે... આ અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર

Hello ફેસસ સંજય ધોરત